

Міністерство освіти і науки України
Хмельницький національний університет
Академія економічних наук України
Державний податковий університет
Західноукраїнський національний університет
Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II
(м. Берегово, Україна)
Університет імені Вітаутаса Великого (м. Каунас, Литва)
Академія прикладних наук (м. Познань, Польща)
Університет національної та світової економіки,
(м. Софія, Болгарія)

МАТЕРІАЛИ

XII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
*«СТРАТЕГІЇ, МОДЕЛІ ТА ТЕХНОЛОГІЇ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ»*

SMTESM-2025

11 грудня 2025 року
Хмельницький національний університет
м. Хмельницький

Стратегії, моделі та технології управління економічними системами : матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції (11 грудня 2025 р., м. Хмельницький). Хмельницький: Хмельницький національний університет, 2025. 414 с.

Видання містить матеріали доповідей учасників XII Міжнародної науково-практичної конференції «Стратегії, моделі та технології управління економічними системами», що відбулася 11 грудня 2025 р. у м. Хмельницькому національному університет у дистанційному форматі на платформі ZOOM. Із надісланих матеріалів редакційним комітетом конференції до друку рекомендовано 96 тез доповідей від авторів із 23 установ, організацій, компаній та закладів вищої освіти України. Набір здійснено з готових оригіналів-макетів, які були надані авторами доповідей в електронному вигляді. Відповідальність за зміст окремих публікацій, їх орфографію та якість рисунків несуть автори тез.

Редакційний комітет конференції:

Відповідальний редактор: Григорук Павло Михайлович, завідувач кафедри економіки, аналітики, моделювання та інформаційних технологій в бізнесі Хмельницького національного університету, доктор економічних наук, професор

Члени редакційного комітету:

Хрущ Ніла Анатоліївна – завідувач кафедри фінансів, банківської справи, страхування та фондового ринку Хмельницького національного університету, доктор економічних наук, професор, академік Академії економічних наук України.

Чайковська Інна Ігорівна – професор кафедри економіки, аналітики, моделювання та інформаційних технологій в бізнесі Хмельницького національного університету, доктор економічних наук, професор.

Технічний секретар редакційного комітету:

Вальков Олександр Броніславович – старший викладач кафедри економіки, аналітики, моделювання та інформаційних технологій в бізнесі Хмельницького національного університету

Зміст

Секція 1	9
<i>Горовенко Г.О. РИЗИКИ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ ПІД ЧАС ВОЄННИХ ДІЙ</i>	10
<i>Горовенко О.О. ЦИРКУЛЯРНА ЕКОНОМІКА І ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ ВІД ОБСТРІЛІВ: УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ ТА ПЕРСПЕКТИВИ</i>	13
<i>Диха М.В., Зима В.М. ЗНАЧИМІСТЬ ЕКОЛОГО-ІННОВАЦІЙНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ У СИСТЕМІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ</i>	18
<i>Діцан В.В., Мельничук О.І. МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЛОГІСТИЧНОГО УПРАВЛІННЯ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА</i>	21
<i>Коломієць Д.О., Карвацька Н.С. УПРАВЛІННЯ КОМУНІКАЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ КРИЗИ</i>	23
<i>Крамський С.О. УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ДЕРЖАВИ В ТУРБУЛЕНТНИХ УМОВАХ</i>	29
<i>Панчишин С. М., Красномовець С.А. ПРО ЗМІСТ ЕКОНОМІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ «ЦИРКУЛЯРНА ЕКОНОМІКА»</i>	33
<i>Крупська О.Ю., Мельничук О.І. ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ЛОГІСТИЧНИХ ПОТОКІВ АГРОПІДПРИЄМСТВА</i>	37
<i>Кухарський Д.В., Карвацька Н.С. УПРАВЛІННЯ АСОРТИМЕНТНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ</i>	40
<i>Лантух В., Ковтун О. ФІНАНСОВІ СИСТЕМИ ПІДТРИМКИ ВІДНОВЛЮВАНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ: ОЦІНКА ІНСТРУМЕНТІВ ТА МОДЕЛЕЙ ЄС ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ІНТЕГРАЦІЇ В УКРАЇНІ</i>	46
<i>Лук'янова В.В., Вусатюк О.В. ХАРАКТЕРИСТИКА КАТЕГОРІЇ «ПОТЕНЦІАЛ» ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО ЗВ'ЯЗОК З КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ</i>	54
<i>Лук'янова В.В., Мирончук І.В. МАКРОЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ МЕБЛЕВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ</i>	61
<i>Мартиненко В. В. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ СТАЛОГО РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ</i>	66
<i>Нассер Ш.Г. ІННОВАЦІЇ В РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ</i>	70
<i>Опалько В. В., Прокопенко Д. В. ЦИФРОВІЗАЦІЯ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ: РИЗИКИ, ВИКЛИКИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ІМПЕРАТИВИ</i>	72
<i>Пилип'як О.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗРАХУНКУ ГРОШОВОГО ПОТОКУ ПРИ ОЦІНЦІ ФІНАНСОВОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЄКТУ</i>	77
<i>Питлик Є.А. ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ВИРОБНИЧИХ РЕСУРСІВ</i>	81

Диха М.В.

доктор економічних наук, професор,

професор кафедри економіки, аналітики, моделювання та інформаційних технологій в бізнесі,

Хмельницький національний університет

Зима В.М.

здобувач вищої освіти освітнього ступеня PhD,

Хмельницький національний університет

ЗНАЧИМІСТЬ ЕКОЛОГО-ІННОВАЦІЙНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ У СИСТЕМІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Енергетичний сектор є фундаментальною складовою економічної системи будь-якої країни, а в умовах України – ще й критично важливою опорою національної безпеки, соціальної стабільності та відновлення після масштабних руйнувань. Перехід до еколого-інноваційної моделі розвитку енергетики на сьогодні набуває не просто стратегічного, а екзистенційного значення. У поєднанні з глобальними трендами декарбонізації, обґрунтування важливості якої описано у публікації [1], та вимогами щодо «зеленої» економіки під призмою сучасних викликів, що описано у публікації [2], трансформація української енергетики стає ключовою умовою успішної інтеграції країни у світові економічні структури й реалізації внутрішніх цілей сталого розвитку.

Важливість еколого-інноваційної трансформації зумовлена радикальними інноваційними змінами у глобальній енергосистемі. Поступове згорання використання викопного палива, інтенсифікація технологічних інновацій, політика «чистої енергії» економічно-розвинених країн та прискорений розвиток відновлюваних джерел енергії формують нову архітектуру світових енергетичних ринків. Для України, що прагне економічного зростання, інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності, ігнорувати ці процеси означало б втрату потенціалу модернізації та посилення структурної відсталості.

Не менш важливим чинником є екологічна складова. В Україні еволюційно сформувалась енергомістка модель економіки, що супроводжувалась високим рівнем викидів парникових газів, значними втратами енергоресурсів та деградацією довкілля внаслідок нераціонального природокористування. Впровадження еколого-інноваційних технологій у виробництві, передачі та споживанні енергії є системним інструментом подолання цих проблем. Воно сприяє зменшенню антропогенного навантаження, оптимізації ресурсів, переходу до замкнених виробничих циклів і формуванню нової екологічної філософії розвитку.

Інформативними є дані щодо обсягів викидів парникових газів за секторами економіки у світі згідно яких саме паливно-енергетичний сектор здійснює найбільше викидів CO₂ [3]. Щодо енергомісткості ВВП, енергоефективності зазначимо, що в Україні була тенденція до покращення (впровадження енергоефективних технологій, зниження енергомісткості), про що засвідчують статистичні дані [4], їх систематизація та аналіз [5, с. 127-142]. На жаль, покращення певних екологічних параметрів в частині зменшення шкідливих викидів, зменшення енергомісткості було досягнуто не шляхом впровадження інноваційних технологій, а через зменшення обсягів промислового виробництва.

Окремим фактором є геополітичні та безпекові реалії. Руйнування енергетичної інфраструктури, окупація ресурсних регіонів України, обмеження функціонування енергомереж показали критичну вразливість традиційної енергетичної моделі. Тому, еколого-інноваційна трансформація – це не тільки питання екології та модернізації, а й шлях до підвищення стійкості енергосистеми, децентралізації виробництва, створення автономних джерел енергії та зниження залежності від імпорту паливно-енергетичних ресурсів. Вона забезпечує енергетичну безпеку як елемент національної безпеки України.

Крім того, еколого-інноваційна трансформація є надзвичайно актуальною в контексті виконання Україною міжнародних зобов'язань у сфері кліматичної

політики, зокрема Паризької угоди [6], Угоди про асоціацію з ЄС та участі у Європейському зеленому курсі [7]. Перехід до інноваційної, низьковуглецевої енергетики є вимогою не лише екологічної стратегії, а й умов доступу до європейських ринків, фінансування, технологій та інвестиційних інструментів.

Отже, еколого-інноваційна трансформація енергетичного сектору України постає не вузькотехнічним питанням, а комплексним національним пріоритетом, що об'єднує екологічні, економічні, технологічні та соціальні напрями розвитку.

Література

1. Диха, В. Обґрунтування важливості декарбонізації у системі цілей сталого розвитку. *Бізнес-моделі для сталого розвитку: виклики та цифрова трансформація: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (15-16 лютого 2024 р.)*. Харків: ХНУ ім. В.Н. Каразіна. 2024. С. 37-39. URL: <https://elar.khmnu.edu.ua/handle/123456789/18568>
2. Dykha, M., Dykha, V. The environmental component in the system of ensuring sustainable development under the prism of modern challenges. *City development*, 2024, (1 (01), 45-55. URL: <https://doi.org/10.32782/city-development.2024.1-6>
3. OurWorld in Data. CO₂ and Greenhouse Gas Emissions. URL: <https://ourworldindata.org/co2-and-greenhouse-gas-emissions>
4. Державна служба статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>
5. Диха, М.В., Диха, В.В. Економіка сталого розвитку: навчальний посібник. Київ: Видавництво «Центр учбової літератури», 2024. 408 с. URL: <https://elar.khmnu.edu.ua/handle/123456789/17542>
6. Паризька угода. URL: https://unfccc.int/sites/default/files/english_paris_agreement.pdf
7. Європейський зелений курс. URL: <https://eur-lex.europa.eu/>